

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXI. Romana locationis Casalis del Nero. De eadem materia disdictæ,
quando dicatur benè, vel malè facta, & posito, quod esset valida; An &
quando per actus contrarios censeatur ab es recessum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](#)

Urbe competens ex decreto camerali, non autem effectus ex jure communis resultantes, cum pactis utpote stricte intelligendis dare sufficiat unam operationem, per quam inanis non remaneant & otiosa, sed dari non debet operationum multiplicatio, *nsupra in Romana defalchi, disc. 1. & in alijs*, saltem utraque circumstantia insimil pone-
rata antiquitas, scilicet iniquilinatus & simulatio-
nis, ac ingratitudinis novorum conductorum.

Tertio demum dicebam neque versari in terminis sublocationis, quae tunc fieri dicitur, quando conductor alium ponit in locum, vel jus suum in toto, vel in parte, ita ut in re sublocata conductor verè non remaneat talis, neque rei sublocata usum habeat, in quibus terminis loquitur *Gratian. dis-cep. 968.* qui in proposito urget in contrarium, quia cum ageretur de unica mansione, seu apothe-
ca individua, in qua conductor alios ejusdem ex-
ercitij artifices introduxerat, cum obligatione (ut par erat) contribuendi ad solutionem pensionis, neque aderat distinctio, qualis esset pars unius, & quia alterius, sed omnes ejusdem apothecæ promi-
scuum usum haberent, verè dici non poterat sub-
locatio, sed potius quadam societas in usu apothe-
ca, seu admisso ad participationem usus & com-
moditatis, quæ participatio est quid diversum à
sublocatione, ita ut prohibitus sublocate non vi-
deatur prohibitus dictam participationem conce-
dere, ex deductis per *Rotam apud Marchesan. par 1. fol. 772. num. 4. & par. 2. fol. 508. num. 4. & 5. & dec. 208. par. 4. recent. Ottobon. dec. 40. & habetur in Romana participationis infra disc. 27.*

ROMANA LOCATIONIS CASALIS DEL NERO

PRO
BARONIBVS DEL NERO

CVM

MONASTERIO SANCTI PAULI

Casus discussus in Tribunalis Vicarii & sopusus per concordiam.

De eadem materia disdictæ, quando dicatur bene, vel male facta, & posito quod esset valida, An & quando per actus contrarios censeatur ab ea recessum, & tacite inducta reconductio. Et aliqua de locatione bonorum Ecclesiæ ultra triennium, an & quando substineatur.

S V M M A R I V M.

* F Aeti series.

- 2 De conclusione, ut presumptio sit pro va-
liditate execusionis citationis, declaratur.
- 3 Cito male executa an sufficiat pro recessu à lo-
catione.
- 4 Disdicta etiam extrajudicialis sufficiat.

3 Quando censeatur disdicta renuntiatum, ac ex non obstante dures contractus.

6 Facta prævalent verbis.¹¹

7 Quæ dicantur facta importantia recessum à dis-
dicta.

8 An relocatio probetur alias, quam per scriptu-
ram ad decisionem Franch. 278.

9 De locatione rerum Ecclesiæ prohibita ultra trien-
nium, quomodo anni sint computandi.

10 In casibus quolibet triennium reputatur pro uno anno, & ideo subtinetur locationes ad novennium.

D I S C. XXI.

A Bbas & Monasterium Sancti Pauli de anno 1644. locarunt illis del Nero Baronibus Porciglieni casale nuncupatum *Dragoncello* ad novennium sub annis pensione scutorum 1430. pacto inter extera adjecto, ut finito dicto tempo-
re pars nolens continuare in contractu teneretur mediante solita disdicta, etiam domi dimissa co-
pia, denunciare per duos menses antea, alias idem casale conferetur reconductum ad aliud proximum triennium, & sic successivè de triennio in triennium.

Completo novennio, & non facta disdicta, continuatum fuit per subsequens triennium, cuius sine imminente, ex parte Monasterij facta fuit disdicta in diversa tamen domo, quam illa habitatio-
nis conductorum, sed novo triennio inchoante per plures menses non curatum fuit de casalis dimissio-
ne, quinimo permisum ut per plures menses per
conductores plura lobarario fierent, ac fructus perciperentur, præsertim notabiliores herba hys-
malis, quam permissionem conductores dicebant,
sed non probabant verè evenisse ex nova conven-
tione continuationis oretenus & absq; testibus ha-
bita, unde pretendentे Monasterio casalis di-
missionem, introducta lite coram Locumtenente
Civilis Vicarii.

Pro conductoribus agentes negabant disdictam ad formam pasti, utpote sequitam in diversa do-
mo ab ea per ipsos inhabitata, ideoque habenda
erat pro non facta, cum ad hunc effectum de juro
citatio etiam propria domi facta non sufficiat, ex
deductis disc. præcedenti; Eatenus tamen in hac
facti specie sufficere poterat, quatenus urget
pastum, quod ad ejus limites operari debebat;
Adversus quam exceptionem in nudo facta, con-
sistenter replicabantibus defensoribus Monasterij
actoris præsumptionem stare pro citatione, ac
relatione curoris.

Diccam Ego pro conductoribus scribens, id
procedere, quando negaretur substantia citatio-
nis, ita ut ageretur de convincendo Cursorem seu
officiale de mendacio & falsitate, quo casu stri-
ctius proceditur, atque concludens negativæ pro-
batio requiritur; Secus autem ubi non impugnata
substantia seu veritate relationis Cursoris super
exequitione citationis, agitur solum de qualitate
accidentali eius vel alterius domus, in quo se-
quuta sit, quia stant bene simul Cursorem dicere
verum circa citationem exequitam in una domo,
quam credebat habitari per citatum, & tamē
quod ea vere non essent domus habitationis, ut
bene hujusmodi distinctionem inter impugna-
tionem substantiae directam circa substantia citatio-
nis, & alteram circa dictum accidentis firmatur per

Rosam

Roram in Bonon. fideicommissi seu' attestatorum prima Iulii 1654. coram Zarata, & videtur distinctione fundata & rationabilis.

Replicabatur item ex parte actoris hujusmodi citationem, quamvis male exequutam, saltem deservire pro declaratione animi non continuandi amplius in locatione, cum animus & voluntas etiam ex actu invalido declarentur, atque replicatio fuisse legalis & considerabilis quoties ageretur de reconductione ex dispositione juris resultante à taciturnitate & continuatione juxta terminos *textus in l.* Item queritur §. qui impleto ff. locati, quia cum resultare dicatur ex voluntate presumpta, semper presumptio cedit veritati; Secus autem ubi reconductio non resultat ex sola dispositione juris, sed ex pacto ob non factam in tempore legitimam disdictam, quoniam in actibus correspondivis, & hinc inde obligatoris non attenditur occulta voluntas unius ad alterius partis notitiam non deducta, ex congestis per *Aliograd. conf. 13. nam. 15. cum seqg. lib. 2. Rot. in Romana augmento* dotis 9. Iunij 1659. Bevil aqua, & est juris principium certum à me admisum in Boianen. sén. Neapolitana affectus licet declaratum infra disc. sequenti.

Est bene verum, quod in proposito non spectatur circa disdictam rigor certa forma, sed solum effectus scientiae, quod scilicet alteri parti innotescat haec voluntas, ut in his terminis disdictae locationis habetur *decis. 495. & 498. par. 5. recen.* unde dato etiam errore executionis citationis in una domo loco alterius, id non spectatur, si constat ad citandi notitiam devenisse, ut generaliter *Vbert. de citat. cap. 9. num. 237. Ror. dec. 211. & 237. apud Post. de subhaft. in addit. sed semper necessaria est notitia, dum servata non est forma convertita, qua concurrente, illius observator de notitia non tenetur esse sollicitus,*

Præterea ubi etiam de valida & efficaci disdicta constaret, adhuc tamen ex subsequitis dicebam ab ea fuisse recepsum, ac inductam pro hoc termino reconductionem; Quemadmodum enim locator vel respectivo conductor faciendo disdictam sed eam non reproducendo censetur ex isto actu negativo mutare voluntatem ac disdictæ renunciare, ut in specie *Gratian. discept. 715. num. 2. & 3.* ita etiam post reproductionem nil impedit, quin cadem mutata voluntatis presumptio resulteret ex alijs actibus diversam continuandi voluntatem praesentibus, quoniam in his materiis potius spectantur facta quam verba, unde si quis protestetur nolle quid agere, sed facta sonent in contrarium, data incompatibilitate, ista potius & non illa sunt attendenda, *Manic. dec. 146. num. 4. & 5.*

Quod in specialibus terminis locationis bene probari dicebam ex *Ruino conf. 78. num. 4. vers. non obstat. lib. 1.* ubi quod disponente statuto, ut nisi fiat disdicta per tres menses antea censeatur inducta relocatio, ut est Bononia, & de quo Statuto loquuntur dictæ decisiones 495. & 498. par. 5. recen. si locator protestetur, & deinde patiatur conductorem facere actus conductionis continuativos inducit relocatio, non quidem ex statuto utpote per protestationem sublata, sed ex jure communis tanquam ex nova voluntate per actus facti explicata.

Et licet in praxi contrarium servetur in locatione domorum, quia facta & reproducta disdicta, dicitur resoluta locatio, & inquilinus perseverans

in habitatione domus solvit solum pensionem pro rata temporis, attamen id provenit ex natura & qualitate prædij urbani, in quo de jure relocatio non resultat nisi in dies, secus autem in rusticis, in quibus fructus non est civilis & quotidianus, ut in urbanis, juxta receptam distinctionem in eodem §. qui impleto.

De actibus autem facti reconductionis inducti vis constare dicebam, quia cum locatio finiret de mense Septembri. atque de mense octobri inchoari soleant in hujusmodi casalibus laboreria preparatoria futura fermentationis anni sequentis, rumpendo nempe terras pro faciendis segetibus, aliaque opera faciendo utique Agentes & ministri Monasterij curassent dicta opera & laboreria facere, neque promisissent ea fieri per conductores, utpote percutientia tempus futurum, Et sic duplice ponderabam concurrere actum positivum & negativum inducentem claram voluntatem continuationis; Et ulterius cum notabilior hujusmodi casalium fructus confisteret in herbis hyemalibus vendi solitis de mensibus Novembri & Decembr. quando per menses jam locatio cessaverat, utique Monasterium non permisisset eas percipi & vendi per conductores, neque earum venditionem negligisset, ac propterera concurrebat pariter duplex actus contrarius positivus & negativus, quod bene probari dicebam auctoritate *Bart. in eodem §. qui impleto num. 12.* ubi querendo per quantum tempus debeat colonus possidere, ut in domino seu locatorе inducatur patientia, dicit per verba præcisa, quod erit inspicendum arbitrio boni viri, scilicet si remanserit ibi illo tempore, quo erat ad culturam agri aliquid operandum &c. Ideoque dicebamflare bene simul, quod Monasterium de mense Septembri, quando fecit disdictam, haberet voluntatem discedendi à locatione, & deinde eam mutaverit.

Deducebant etiam Agentes pro Monasterio conclusionem ex *Franc. decis. 278.* ut relocatio probari non possit nisi per scripturam incontinenti, sed de facili tollebatur objectum cum declaratione tradita per *Gizzarell. decis. 71. & Roni pragm. I. de locato num. II.* ut scilicet id procedat, quando imminentia rei conductæ evacuatione allegaretur reconductio in fraudem pro impedienda dimissione desiderante celeritatem ob irreparabile præjudicium, quod alias resultaret novo conductori, & habetur deducendum supra in alijs. De cætero enim relocationem induci ex solis actibus facti ad litteram probat *text. in d. §. qui impleto;* Quodque contractus locationis & conductionis non requirat scripturam, dicebam certum juris principium in specie firmatum in *Nucerina affectus 4. Maij 1648. coram Vero spio decis. 181. par. 10 rec.* quam allegabam ut satisfacerem moderno stilo attendendi magis decisiones, quam textus claros.

Opponebatur demum ex parte actoris de nullitate primæ locationis ad novennum contra formam *extravag. ambitiosa* prohibentis locari bona Ecclesiæ ultra triennium; Sed pariter facilis erat responsio, quod scilicet in proposito annus capiens non esset pro solari continente decursum duodecim mensium, ut capiendum est in prædijs urbanis, vel illis rusticis, qui singulis annis integrum & uniformem fructum producent, sed pro una integra & æquali fructuum perceptione, quæ in hujusmodi casalibus sequi non dicitur nisi intra triennium, intra quod fructuum perceptio reducitur ad

ad æqualitatem, quia nempe uno anno oportet facere segetes, aliasque culturas preparatorias fructus aliorum annorum subsequentium, in quibus neque ille judicatur uniformis, quia melior esse solet ex satis primi anni super segeribus, quam secundi anni super stipulis post unam recollectam, cum terra otiosa in anno precedenti majorem fructum producere soleat, quam ubi jam laboravit, ideoque cum quodlibet triennium habendum sit pro uno anno, rectè locatio hujusmodi casalium ad novennium per Ecclesias fieri solet, non ex ratione particularis consuetudinis Vrbis, ut aliqui considerunt, sed ex prædicta, quod scilicet ita ultra triennium fieri non dicitur, ut in specie firmatur in Romana rescissionis contractus 28. Novemb. 1580 coram Aldobrandino, admittitur, dec. 727, post n. 3. par. 4. divers. dec. 215. num. 14. in fine apud Post de manut. & in Tiburtina affictus 19. Iunii 1648. coram Corrado dec. 219. par. 10. rec. ubi bene id explicatur; Et quoad validitatem paet super futura successiva continuatione de triennio in triennium habetur in Boianen. seu Neapolitana affictus discursus sequenti. In his autem disputationibus partes concordarunt.

D. I. S. C. n. XXXII. De locatio et cetera in civitate Boianen.

VNIVIT Episcopus Boianen. Seminario ejusdem Civitatis quedam vacatura beneficiaria, quorum vacacione sequita in mensie reservato, prætendens Dataria unionis nullitatem utpote factam Seminario nondum erecto, illa consultit Lollio Episcopo Cirenensi. *Innocentii Decimi* tunc Regnantis Confessario, per quem expedito monitorio pro exequitione litterarum Apostolicarum contra Episcopum & Capitulum dicti Seminarij administratores, deventum est ad conventionem cum Canonico dictæ Cathedralis Seminarij Rectore in Urbe morante, qua mediante Seminarium cedendo liti dimisit beneficiato possessionem, & econverso beneficiatus remittendo fructus decursos locavit Seminario, ac Episcopo & Capitulo pro ejusdem Seminarij jure contrahentibus omnia bona ad prædicta beneficia pertinentia ad triennium, cum pacto, ut pars n. lens in locatione continuare tenetur per mensim ante facere disdictam in Urbe & per acta ejusdem Notarij de hujusmodi transactionis & respectivæ locationis instrumento rogati; Cum autem circa finem secundi anni pessimum in dicta Civitate Boiaen, graffata esset, ita ut ob populi & colonorum deficientiam, omnium bonorum redditus notabiliter diminuti essent, ipsumque Seminarium ob alumnorum partim mortem, & partim fugam dissolutum, Hinc illius ceconomus seu Rector, impedito ex eadem causa commercio cum Urbe, coram publico Notario & testibus protestatus fuit habere locationem pro resoluta, vel saltem quatenus pro alio anno durare deberet, non tamen velle amplius in futurum continuare. Restituto autem deinde commercio, atq; primo triennio expleto, & novo per mensis inchoato, locator ab Episcopo & Capitulo prætendore ceperit pensiones nedum temporis decursi, sed etiam currentis & futuri pro novo triennio, in quo ob non factam disdictam reconductio sequuta erat, unde introducta defusuper causa coram A. C. Iste cum solo motivo nullitatis locationis utpote factæ ultra triennium, in ipsum etiam tempus permisum influentis, absolucionem reis conventis concessit, Atq; introducta per appellationem causa in Rota coram Albergato, me pro Episcopo, Capitulo, & Seminario scribentes sub die 9. Iun. 1662, prodit etiam resolutio reis conventis favorabilis ex duplice fundamento, quod tanquam Advocatus deducebam; Vno scilicet nullitatis ipsius transactionis utpote initia sine beneplacito Apostolico, quod hodie receptissima & absoluta propositio est requiri in transactionibus etiam inter duas Ecclesiæ vel loca ecclesiastica initis, ex qua nullitate resultabat de jure communi nullitas locationis, Tum ratione corresponditatis; Tum etiam quia Seminarium ex causa unionis possidens hujusmodi bona dicitur fecisse rei propriæ conductionem, quæ de jure non datur juxta text. clar. in L. qui rem Cod. locati.

Et secundo ex infectione locationis ultra triennium contra formam extravag. ambitiosa, in cuius fraudena, ex exteriori sententia in Rota & Curia recepta, reprobata est cautela locationis de triennio in triennium, ita ut tot censeantur locationes, quot sunt triennia, quoniam contractus corrut in totum, etiam pro primo triennio alias permisus, dum pariter recepta propositio est, ut in hujusmodi prohibitis bonorum Ecclesiæ alienationibus utile per inutile vitetur,

BOJANEN.
SEV
NEAPOLITANA
AFFIC TVS
PRO
SEMINARIO,
ET
CAPITVLO BOIANI.
CUM
EPISCOPO LOLLIO
RECTORE

Aliorum beneficiorum.

Causa varie decisus per Rotam.

An substineatur locatio bonorum Ecclesiæ ad triennium cum pacto, ut non facta disdicta intra certum terminum, & in certo determinato loco, seu modo, censematur renovata pro alio triennio, & sic successivè de triennio in triennium; Et an disdicta sequuta præter formam conventionis sufficiat ad liberandum ab obligatione reconductionis.

S V M M A R I V M .

- 1 Acti series.
- 2 Locatio ultra triennium est invalida etiam pro primo triennio, neque valeat cautela, ut tot sint locationes quot sunt triennia.
- 3 Declanatur cum distinctione.
- 4 Non posset dari reconductio sine voluntate.